

## ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΟΙ ΚΟΛΑΣΜΕΝΟΙ

Εημερώματα της Τετάρτης 14/06, βάρκα η οποία μετέφερε μετανάστες από την Λιβύη στην Ιταλία βουλιάζει στα ανοιχτά της Πύλου. Οι λίγες πηγές που υπάρχουν μιλάνε για ναυάγιο περίπου 750 ανθρώπων με 104 διασωθέντες, οι οποίοι μεταφέρθηκαν στην πόλη της Καλαμάτας. Η ιστορία λίγο πολύ γνωστή όπως και με όλα τα υπόλοιπα ναυάγια που έχουν γίνει στο Αιγαίο. Διακινητές φορτώνουν σε σαπιοκάραβα ανθρώπους που ταξιδεύουν για να ξεφύγουν από μπόμπες ή δικτατορίες που έχουν στην χώρα τους, με μοναδικό στόχο μία καλύτερη ζωή για τους/-ες ίδιους/-ες και τους οικείους τους. Ένα ταξίδι που χρυσοπληρώνεται και περνάει κυριολεκτικά από 40 κύματα.

Το Ελληνικό κράτος από την πρώτη στιγμή προσπάθησε να αποποιηθεί κάθε ευθύνης από το συγκεκριμένο περιστατικό, δηλώνοντας ότι έκανε τα πάντα για να βοηθήσει το πλοιάριο, όσο αυτό βρισκόταν εν πλω, αλλά δυστυχώς οι μετανάστες αρνήθηκαν να δεχθούν οποιαδήποτε βοήθεια πέραν από κάποια τρόφιμα και νερό. Και εδώ είναι που ξεκινάει να μπάζει η υπόθεση για εμάς. Από τις πρώτες ώρες άρχισαν να διαρρέουν πληροφορίες ότι η συγκεκριμένη βάρκα ήδη από το βράδυ της Τρίτης παρακαλούσε για βοήθεια. Στη συνέχεια όμως έπειτα από μερικές ημέρες και αφού στην αρχή το λιμενικό είχε αρνηθεί κάθε εμπλοκή του στο ναυάγιο, παραδέχτηκε εν τέλει την πρόσδεση σχοινιού στη μία πλευρά του πλοίου, με αποτέλεσμα να επηρεαστεί η κλίση του πλοίου. Κανείς όμως δεν έπεσε και από τα σύννεφα αφού έχουμε δει επί το έργον λιμενικούς, μπάτσους και караβανάδες να διαχειρίζονται εδώ και δεκαετίες τις μεταναστευτικές εισροές. Αμέτρητα περιστατικά από βάρκες που αναποδογυρίζονται ή σπρώχνονται πίσω από λιμενόματσους και από δολοφονημένους μετανάστες στον φράχτη του Έβρου από πυρά του ελληνικού στρατού. Την ίδια στιγμή που το ελληνικό κράτος θωρακίζει τα σύνορά του από ανθρώπους που χαρακτηρίζονται ως υβριδικά όπλα, διακινητές μαζί με λιμενικό κάνουν χρυσές δουλειές στην πλάτη των μεταναστών και των μεταναστριών.

Αλλά ακόμα και αν όλα τα παραπάνω τα παραβλέπαμε και τα βάζαμε στην άκρη δεν μπορούμε να μην θεωρήσουμε και πάλι το συγκεκριμένο ναυάγιο ένα ακόμα κρατικό έγκλημα. Και αυτό γιατί η Ελλάδα που κηρύττει τριήμερα πένθη ξεφτίλας ήταν και συνεχίζει να είναι μία χώρα που στηρίζει με όλα τα μέσα ένοπλες συρράξεις από την Ουκρανία μέχρι την Συρία. Συρράξεις που γεννούν πρόσφυγες, οι οποίοι γίνονται έρμαιο των διακινητών, όχι επειδή αποτελούν το πιο ασφαλές μέσο για την σωτηρία αλλά επειδή στα σύνορά αυτής της χώρας εάν δεν είσαι τουρίστας που ήρθε να τα σκάσει ή επενδυτής που θα φτιάξει θέσεις εργασίας με μεροκάματα ξεφτίλας, τότε αντί για μία ανοιχτή αγκαλιά θα συναντήσεις τους υποκόπανους του ελληνικού στρατού. Σε αναγκάζουν λοιπόν να περάσεις με καράβι και αντάλλαγμα αμέτρητα ποσά μαύρου χρήματος που καταλήγει σε πολλές διαφορετικές τσέπες, από τους καπετάνιους μέχρι τους αξιωματούχους που βγάζουν τα διαβατήρια. Αυτό όμως είναι το ενδεχόμενο που έχεις τα λεφτά να δώσεις σε όλο αυτόν τον βόθρο. Εάν δεν τα έχεις τα χρήματα όμως, εάν καταφέρεις με κάποιον τρόπο να φτάσεις σε αυτόν τον κωλότοπο, τότε παρανομοποιήσαι για να μπορούν να σε πετάνε ευλαβικά στα κατά τόπους φραουλοχώραφα ή εργοστάσια πουλερικών, για να δουλεύεις υπό τον φόβο της απέλασης για ψίχουλα χωρίς να βγάζεις άχνα.

Σε αυτό το έγκλημα λοιπόν το ελληνικό κράτος δεν είναι ένας αθώος ιερέας του Ξένιου Ζευσ. Αντιθέτως είναι αυτό που δολοφονεί ασταμάτητα ανθρώπους της τάξης μας στον βωμό τον διακρατικών ανταγωνισμών.

## ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΞΕΝΟΙ



Αναρχική Ομάδα  
A Batalha  
abatalha@espiv.net